

Projekt z 16.10.2017 r.

Uzasadnienie do ustawy o zasadach wspierania nowych inwestycji

1. Potrzeba i cel wprowadzenia regulacji

Projekt ustawy o zasadach wspierania nowych inwestycji wprowadza nowy mechanizm udzielania przedsiębiorcom wsparcia w podejmowaniu nowych inwestycji na terytorium RP. Projektowane rozwiązanie przewiduje wsparcie nowych inwestycji w formie zwolnienia od podatku dochodowego (odpowiednio na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.) lub w ustawie z dnia 21 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) oraz usług świadczonych nieodpłatnie przez podmioty odpowiedzialne za wspieranie nowych inwestycji, tj. zarządzających strefami na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010), dalej „ustawa o SSE”. Projektowane wsparcie zastąpi wsparcie dotychczas funkcjonujące w ramach ustawy o SSE.

Projektowane regulacje stanowią odpowiedź na potrzebę dostosowania zasad i trybu wspierania nowych inwestycji do zmieniających się realiów społeczno-gospodarczych. Proces zmian legislacyjnych przyczynia się do modernizacji gospodarki polskiej i powinien być kontynuowany.

Omawiana propozycja zmian ma także na celu skorelowanie mechanizmu wsparcia z obowiązującym dokumentem strategicznym dotyczącym rozwoju gospodarki Polski, jakim jest Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.), (dalej: „SOR”), stanowiąca załącznik do uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r. (M.P. poz. 260). Jednym z zakładanych efektów realizacji SOR jest trwały rozwój gospodarczy oraz rozwój zrównoważony terytorialnie. Powyższe oznacza położenie nacisku na rozwój wszystkich terytoriów przez wzmacnianie ich potencjałów endogenicznych i czynników rozwoju oraz likwidację barier i włączenie w procesy rozwojowe regionów zmagających się z trudnościami o charakterze restrukturyzacyjnym i adaptacyjnym oraz miast średnich tracących funkcje społeczno - gospodarcze. Zaprojektowany w ustawie system wsparcia w postaci prawa do uzyskania przez przedsiębiorcę zwolnienia od podatku dochodowego stanowić będzie ważne i skuteczne narzędzie zachęcające przedsiębiorców do inwestowania na terenie całego kraju.

2. Obecny stan prawny

Istniejący obecnie mechanizm udzielania wsparcia nowych inwestycji w formie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy, uprawniający do korzystania z pomocy publicznej w postaci zwolnienia od podatku dochodowego, powiązany jest z podejmowaniem przez przedsiębiorców działalności na wyodrębnionych terenach kraju, które stanowią tzw. specjalne strefy ekonomiczne (dalej: „SSE”). SSE funkcjonują na podstawie ustawy o SSE.

Celem ustawy o SSE było przede wszystkim wsparcie procesu transformacji gospodarczej, w szczególności poprzez przyspieszenie rozwoju gospodarczego na określonych częściach terytorium kraju (patrz art. 3 pkt 2 oraz pkt 5-7 ustawy o SSE), a instrumenty w niej ujęte były dostosowane do realiów ustrojowych, gospodarczych i ekonomicznych z początku lat 90-tych ubiegłego wieku, w tym zjawiska dużego bezrobocia (nadpodaż siły roboczej) oraz niepełnego wykorzystywania infrastruktury przemysłowej, w postaci zakładów przemysłowych, które ujawniły się po rozpoczęciu procesu transformacji. Polska musiała na nowo zdefiniować i stworzyć przemysł zdolny do funkcjonowania w warunkach rynkowych. Równocześnie, zapóźnienie technologiczne, a także niedobór krajowego kapitału wymuszały potrzebę sprowadzania do Polski bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Wprowadzone ustawą o SSE instrumenty prawne zapewnić miały realizację tych celów, przeciwdziałać bezrobociu oraz aktywizować niewykorzystywaną infrastrukturę przemysłową.

Zmiany ustawy o SSE podjęte w latach 2008-2015 oraz rozporządzeń wykonawczych do tejże ustawy nie miały dotychczas kompleksowego charakteru. Dotyczyły bowiem rozwiązywania bieżących problemów. Wprowadzone zmiany polegały głównie na dostosowaniu krajowych regulacji dotyczących SSE do przepisów unijnego prawa pomocy publicznej, w szczególności rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (z późn. zm.) oraz przedłużyły funkcjonowanie SSE do 2026 r. (zmiana z 2013 r.).

Mając na uwadze zakres przedmiotowy ustawy o SSE oraz cele, dla których ustanowione zostały SSE, podkreślić należy, że na koniec grudnia 2016 r.:

- przedsiębiorcy posiadali 2263 ważne zezwolenia na prowadzenie na terenie SSE działalności gospodarczej,
- skumulowana wartość zainwestowanego kapitału wyniosła blisko 112,3 mld zł,
- inwestorzy zatrudniali łącznie ponad 332 tys. pracowników.

pozytywne doświadczenia z funkcjonowania SSE, wskazują na konieczność utrzymania narzędzia opartego na ulgach podatkowych dla podmiotów deklarujących chęć przeprowadzenia nowych inwestycji i tworzenia miejsc pracy.

W miarę upływu lat nie dostosowano przewidzianego w ustawie o SSE instrumentu wsparcia przedsiębiorców do zmieniających się potrzeb i wyzwań ekonomicznych oraz zmian w administracji publicznej i strategii gospodarczej Polski. Z tego względu projektodawcy uważają, iż wdrożenie nowej koncepcji wspierania inwestycji w ramach instrumentu zwolnień podatkowych jest zasadne.

Do najważniejszych problemów zaliczyć należy:

- a) Skomplikowaną i długotrwałą procedurę włączania nowych terenów w granice stref nie uwzględniającą spójności terytorialnej

Istotną barierą w korzystaniu ze zwolnień podatkowych dla nowych inwestycji, w szczególności dla przedsiębiorców planujących mniejsze inwestycje i przedsiębiorców polskich, jest powiązanie możliwości pozyskania zwolnienia z inwestycją realizowaną na określonym, wcześniej wyodrębnionym organizacyjnie terenie, czyli w SSE (pomiędzy 2003 a 2016 r. łączna powierzchnia stref wzrosła z ok. 6000 ha do ok. 21,5 000 ha). Przyjęta procedura rozszerzania terytorium SSE jest czasochłonna i skomplikowana (niekiedy trwa ona nawet ponad 20 miesięcy), co wymaga zaangażowania dodatkowych środków organizacyjnych i finansowych ze strony inwestora. Poszczególne podstrefy przynależące do jednej strefy są rozproszone na terenie nawet trzech lub czterech województw, niekiedy nie sąsiadujących ze sobą. W przypadku wielu obszarów brak jest logicznego ich podporządkowania do konkretnej spółki zarządzającej SSE, co sprawia wrażenie przypadkowości.

b) Ograniczenia czasowe funkcjonowania stref

Zgodnie z obecnymi przepisami SSE będą funkcjonować do końca 2026 roku, przy czym końcowa data działalności stref była już dwukrotnie zmieniana. Zmiana tej daty leży w kompetencji Rady Ministrów działającej na wniosek ministra właściwego ds. gospodarki. Z punktu widzenia inwestora powoduje to niepewność co do długości okresu, w którym może wykorzystać przysługującą mu pomoc publiczną w formie zwolnienia podatkowego. Wraz ze zbliżaniem się do daty końca funkcjonowania SSE obniża się atrakcyjność Polski względem innych państw stosujących podobny instrument wsparcia nowych inwestycji. W innych krajach UE czas podczas, którego inwestor może skorzystać z pomocy publicznej to 10 lat. W obecnych warunkach w Polsce jest to niecałe 10 lat (do końca 2026 roku).

c) Strefy okazały się niewystarczającym instrumentem oddziaływania na rzecz zrównoważonego rozwoju

Strefy od początku swojego istnienia były prezentowane jako instrument rozwoju regionalnego, dzięki któremu będzie można kierować strumień inwestycji na tereny słabiej rozwinięte gospodarczo. W praktyce nie wykorzystywano możliwości uzyskania większej pomocy np. w województwach Polski wschodniej. Tereny Polski wschodniej są obszarami, na których SSE rozwijają się najwolniej.

d) Zasady wsparcia mniej atrakcyjne na tle zagranicznej konkurencji

Systemy wsparcia stosowane w sąsiednich krajach (Czechy, Węgry, Słowacja) są z punktu widzenia inwestorów zagranicznych bardziej dostosowane do ich oczekiwań. Głównymi obszarami przewagi są możliwość uzyskania wsparcia na terenie całego kraju oraz jasno określony czas wsparcia dla nowych inwestycji. Oznacza to niższą konkurencyjność Polski i ryzyko utraty istotnych dla Polski dużych inwestycji.

3. Proponowane zmiany

Projektowany instrument pomocy publicznej w postaci zwolnień podatkowych dostępny będzie dla przedsiębiorców planujących dokonanie na terenie kraju nowych inwestycji, które zgodnie z ustawodawstwem polskim oraz prawem Unii Europejskiej obejmować będą utworzenie nowego zakładu produkcyjnego oraz reinwestycje. Pod pojęciem nowych inwestycji rozumieć należy inwestycje spełniające kryteria ilościowe (nakłady inwestycyjne) i kryteria jakościowe zgodne z SOR, weryfikujące wpływ inwestycji na wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki oraz wpływ na rozwój gospodarczy regionu.

W odpowiedzi na zidentyfikowane powyżej w pkt 2 uzasadnienia problemy powstałe na gruncie obowiązującej ustawy o SSE, proponuje się wprowadzenie następujących rozwiązań:

- a) Całkowite odejście od ograniczeń terytorialnych dotyczących możliwości uzyskania wsparcia w formie zwolnienia od podatku dochodowego

W przeciwieństwie do rozwiązań przewidzianych w ustawie o SSE ograniczonych do inwestycji realizowanych w konkretnych lokalizacjach, o wsparcie przewidziane w ustawie, będą mogli ubiegać się przedsiębiorcy z terenu całego kraju, niezależnie od miejsca prowadzonej działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 4 projektowanej ustawy przewidziane w niej narzędzie wsparcia będzie miało zastosowanie do nowych inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotowe rozwiązanie likwiduje długotrwałą i obciążającą przedsiębiorcę procedurę zmiany granic SSE oraz ograniczenie obszarów, na których można było uzyskać wsparcie.

Stosownie do brzmienia art. 6 ust. 3 projektowanej ustawy minister właściwy do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia, obszary, w ramach których poszczególni zarządzający obszarami (tj. zarządzający strefami w rozumieniu przepisów ustawy o SSE) wykonywać będą zadania określone w ustawie, poprzez przypisanie zarządzającym terenów położonych w administracyjnych granicach powiatów. Zasięg działalności zarządzających obszarami będzie co do zasady spójny terytorialnie.

Zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenach SSE będą wydawane do momentu wejścia w życie nowego programu pomocowego, tj. wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie delegacji ustawowych przewidzianych w projektowanej ustawie. Przedsiębiorcy posiadający zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej wydane na gruncie ustawy o SSE będą działali w reżimie prawnym ustawy o SSE do końca 2026 roku. Wszystkie zatem prawa nabyte przez przedsiębiorców realizujących inwestycje na terenie SSE zostaną przez nich zachowane.

- b) Wyznaczanie okresu korzystania ze zwolnienia podatkowego

W przypadku ustawy o SSE okres korzystania przez danego przedsiębiorcę ze zwolnienia podatkowego jest ograniczony do terminu funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych, który obecnie jest ustalony do końca 2026 r. Po tym czasie żadne zezwolenia nie będą mogły być wydane na podstawie ustawy o SSE, jak również jest to graniczny termin realizacji

inwestycji na podstawie zezwoleń wydanych na podstawie ustawy o SSE. Przedkładany projekt ustawy nie przewiduje takich ograniczeń, zakłada zaś korzystanie ze zwolnienia podatkowego przez okres obowiązywania wydanej na rzecz przedsiębiorcy decyzji o wsparciu, która to decyzja uprawnia przedsiębiorcę do korzystania ze wsparcia nowej inwestycji w postaci zwolnienia od podatku dochodowego, na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych albo w ustawie z dnia 21 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Decyzje o wsparciu będą wydawane na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat. Przy czym, w przypadku inwestycji realizowanej na terenie, na którym w dniu wejścia w życie ustawy ustanowiona będzie SSE okres ten będzie wynosił 15 lat (art. 14 ust. 4).

c) Uwzględnienie celów i założeń średniookresowej strategii rozwoju

Zgodnie z art. 15 decyzja o wsparciu może być wydana w odniesieniu do nowej inwestycji po spełnieniu przez nią szeregu kryteriów, które mają na celu weryfikację czy inwestycja przysłuży się do rozwoju gospodarczo-społecznego kraju i regionu. Zgodnie z brzmieniem art. 15 decyzja o wsparciu może być wydana w odniesieniu do nowej inwestycji, w ramach której zostaną poniesione koszty kwalifikowane inwestycji w wysokości określonej w oparciu o przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 15 ust. 2 oraz która spełnia kryteria jakościowe i ilościowe określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 15 ust. 2.

d) Działania na rzecz zrównoważonego rozwoju

Działania te będą realizowane poprzez zróżnicowanie warunków uzyskania przez przedsiębiorców wsparcia. Minimalne kryteria dotyczące kosztów inwestycji zostaną zróżnicowane w zależności od rozmiaru przedsiębiorcy oraz stopy bezrobocia w powiecie właściwym dla lokalizacji inwestycji. Elementem uwzględniającym sytuację w regionie będzie również okres korzystania ze zwolnienia podatkowego wynikający z terminu obowiązywania decyzji o wsparciu. Szczegółowe warunki oraz zasady udzielania pomocy publicznej w formie zwolnienia z podatku dochodowego będą określone stosownym aktem wykonawczym do ustawy (art. 15 ust. 2). Otwierając możliwość uzyskania wsparcia dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców (dalej: „MMŚP”) projektodawcy zakładają większy napływ inwestycji w rejony słabiej rozwinięte, które na obecnym etapie rozwoju nie są w stanie sprostać wygórowanym wymaganiom dużych inwestorów jak np. infrastruktura czy dostępność zasobów ludzkich.

4. Istotne rozwiązania projektu

a) Nowy instrument wsparcia dla przedsiębiorców

Jak wskazano w art. 1 w ramach niniejszej ustawy stworzony zostanie nowy instrument wsparcia dla przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje oraz określone zostaną kompetencje podmiotów odpowiedzialnych za wspieranie nowych inwestycji. Stosownie do

brzmienia przepisu art. 6 ust. 1-2 ustawy za realizację zadań związanych ze wspieraniem nowych inwestycji odpowiadać będą minister właściwy do spraw gospodarki oraz zarządzający obszarem.

Wsparcie dla nowych inwestycji udzielane będzie przedsiębiorcom w formie zwolnienia podatkowego oraz usług świadczonych przez podmioty zarządzające obszarami (art. 3). Zarządzający obszarami zobowiązani będą świadczyć nieodpłatnie usługi w zakresie szkoleń oraz doradztwa na rzecz przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, które to usługi określone zostaną szczegółowo w planie rozwoju inwestycji (art. 2 pkt 4).

Zgodnie z art. 6 ust. 3 cały kraj zostanie podzielony na obszary położone w administracyjnych granicach powiatów. Podział zostanie dokonany mając na względzie spójność terytorialną oraz sprawność działania zarządzających. Na terenie każdego z obszarów będzie funkcjonował właściwy zarządzający. Jednym z istotniejszych zadań z zarządzającego obszarem będzie pomoc przedsiębiorcom w realizacji inwestycji. Zakres tej pomocy został szczegółowo zdefiniowany w art. 8.

Ponadto podkreślić należy, że do zadań zarządzającego obszarem należeć będzie podejmowanie działań zmierzających do powstawania nowych inwestycji i ich rozwoju na terenie obszaru, który został mu przypisany, w tym między innymi:

- udostępnianie przedsiębiorcom, na podstawie umowy, składników mienia, których zarządzający jest właścicielem, posiadaczem zależnym lub oddanych mu w zarząd;
- prowadzenie działań promujących działalność gospodarczą i nowe inwestycje na jego obszarze;
- udzielanie przedsiębiorcom pomocy w ramach współpracy z powiatowymi urzędami pracy położonymi w obszarze przypisanym zarządzającemu obszarom;
- podejmowanie działań przyczyniających się do polepszenia współpracy pomiędzy przedsiębiorcami a lokalną społecznością;
- współpraca w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy:
 - ze szkołami ponadpodstawowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949),
 - z uczelniami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.).

b) Plan rozwoju inwestycji

Zarządzający obszarami będą wykonywali swoje zadania na podstawie sporządzonego przez siebie planu rozwoju inwestycji. Plan rozwoju inwestycji musi uwzględniać średniookresową strategię rozwoju kraju, krajową strategię rozwoju regionalnego, strategię ponadregionalną oraz strategię rozwoju województwa, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Plan rozwoju inwestycji stanowić będzie podstawę

opracowania przez zarządzającego obszarem oferty w zakresie usług, jakie będą mogły być świadczone przez zarządzającego na rzecz przedsiębiorców.

Plan rozwoju inwestycji podawany będzie do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej zarządzającego obszarem.

Na zarządzającym obszarem spoczywał będzie obowiązek przeprowadzenia przeglądu planu rozwoju inwestycji oraz dostosowanie tegoż planu do bieżących warunków. Przedmiotowe przeglądy zarządzający obszarem będzie przeprowadzał nie rzadziej niż co 2 lata.

c) Rada rozwoju obszaru gospodarczego

Na terenie przypisanym danemu zarządzającemu obszarem, zarządzający będzie uprawniony do powołania rady rozwoju obszaru gospodarczego (art. 12). Do zadań rady rozwoju obszaru gospodarczego należeć będzie między innymi:

- przedstawianie opinii i wniosków w sprawach dotyczących prowadzenia działalności na terenie obszaru oraz
- proponowanie kierunków działań na rzecz poprawy otoczenia przedsiębiorstw i rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru.

d) Decyzja o wsparciu

Podstawą udzielania pomocy przedsiębiorcy zamierzającemu realizować nową inwestycję będzie otrzymanie przez przedsiębiorcę decyzji o wsparciu. Stosownie do przepisu art. 15 uzyskanie przez przedsiębiorcę decyzji o wsparciu będzie uzależnione od spełnienia kryteriów jakościowych i ilościowych. Przedmiotowe kryteria zostaną określone w akcie wykonawczym do ustawy (art. 15ust. 2). Decyzja o wsparciu określać będzie okres jej obowiązywania (a co za tym idzie okres przez jaki przedsiębiorca będzie uprawniony do skorzystania z pomocy publicznej w formie zwolnienia od podatku dochodowego), przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki, które powinny być spełnione przez przedsiębiorcę, aby otrzymać wsparcie przewidziane w ustawie (art. 16).

Projektodawcy przewidzieli, że do postępowania w sprawie wydania, uchylecia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji o wsparciu zastosowanie znajdą przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

e) Ewidencja Wsparcia Inwestycji

Zgodnie z art. 24 tworzy się prowadzoną przez ministra właściwego do spraw gospodarki Ewidencję Wsparcia Inwestycji, której celem ma być wspieranie polityki gospodarczej przez zarządzających obszarami. W Ewidencji Wsparcia Inwestycji będą gromadzone informacje identyfikujące podmioty, które były zainteresowane inwestycjami, uczestniczące w postępowaniu o uzyskanie decyzji o wsparciu, oraz te które taką decyzję uzyskały.

Stworzenie takiej ewidencji ma na celu uzyskanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki pełnego obrazu podmiotów inwestujących lub planujących inwestycje w Polsce.

5. Założenia projektu podstawowego aktu wykonawczego

Podstawowym aktem wykonawczym będzie rozporządzenie dotyczące zasad udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom chcącym realizować nowe inwestycje. Będzie ono określało następujące kwestie:

- przedmioty działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawana decyzja o wsparciu;
- szczegółowe kryteria dotyczące zasad wydawania decyzji o wsparciu;
- zasady weryfikacji spełniania wymagań, które przedsiębiorca musi spełnić aby otrzymać decyzję o wsparciu;
- warunki udzielania pomocy publicznej w formie zwolnienia podatkowego; maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy publicznej, której można udzielić przedsiębiorcy;
- koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą z tytułu nowej inwestycji;
- sposób wydzielenia organizacyjnego działalności objętej decyzją o wsparciu oraz prowadzenia rozliczeń w przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej nieobjętej decyzją o wsparciu;
- sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień wydania decyzji o wsparciu;
- wzór wniosku o wydanie decyzji o wsparciu.

6. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Projektowane zmiany mają na celu umożliwienie większej liczbie mikro- , małych, średnich przedsiębiorców skorzystania ze zwolnień od podatku dochodowego. Dla MMŚP wprowadzone zostaną osobne, znacznie niższe kryteria, które musi spełnić przedsiębiorca, aby otrzymał decyzję o wsparciu.

Ponadto zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej na lata 2014-2020 (Dz. U. z 2014 r. poz. 878), maksymalną intensywność pomocy regionalnej udzielanej małym lub średnim przedsiębiorcom podwyższa się o 20 punktów procentowych brutto w przypadku małych przedsiębiorców oraz o 10 punktów procentowych brutto w przypadku średnich przedsiębiorców, w stosunku do maksymalnej intensywności określonej dla poszczególnych obszarów.

Zakłada się, że skutkiem wprowadzonych zmian będzie zwiększenie stopy inwestycji wśród MMŚP.

7. Wejście życie ustawy

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Z uwagi na to, że projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, nie podlega regulacji określonej uchwałą nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.